

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 53. Antiquæ Legis Abolitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](#)

Sæculum II. quæ incident, temere loqueris. Si autem
A. C. 166. moram pati vis, demonstratum tibi faciam,
nos non decipi, sed ex legibus rationis, &
prudentiæ, nos in confessione Christi per-
durare, quantumcunque hæc confessio co-
ram hominibus probrofa sit, & quamquam
omnes vires exerat Tyrannorum crudeli-
tas, ut ad hanc fidem negandam compellat.
Convincam te, nos non fabulis aures de-
disse, sed Doctrinæ solidæ, & a Spiritu
Dei dictatæ. Hic audientium aliqui rur-
sus risum extollere, & indecora cla-
mare; & Justinus surrexit abiturus; at
Tryphon correpto ejus pallio, ajebat;
*Non dimittam te, nisi prius promissò te
exsolveris.* Ergo, inquit Justinus, ami-
cos tuos silere jube, & modestiam doce.
Tunc pars colloquentium separata est,
duobus abeuntibus, & ridentibus, quod
isti rem serio agerent. Justinus autem,
& Tryphon cum duobus aliis sedilia lapi-
dea, ad utrumque stadii latus commode
posita, occuparunt; & postquam nonnul-
la de Bello Judaico fuissent locuti, Justi-
nus cœptam sermonis telam pertexuit
in hunc modum:

§. LIII.

Abolitio Legis antiquæ.

p. 227. **E**stne aliud præterea quod nobis obji-
cias, quam quod Legem non serve-
mus

mus, & Sabbata, & non circumcidamur! Sæculum II.
 vel num ad vos etiam vitæ, morumque A. C. 166.
 nostrorum diffamatio pervenit? num cum
 Gentilibus vos Judæi creditis, nos carne
 humana pasci, & a mensa surgentes, fa-
 cibus extinctis, nefandæ Veneri indulge-
 re? aut solum in eo damnatis, quod Do-
 ctrinam, quam vos falsam putatis, am-
 plexi simus? hoc solum est, inquit Try-
 phon, quod valde miramur; nam quæ in
 plebe de vobis narrantur, fidem exce-
 dunt, & naturæ repugnant; econtra scio,
 vestri Evangelii præcepta esse adeo ma-
 gna, & mirabilia, ut homini observatu
 impossibilia credam. Cupidine hæc scien-
 di incensus, legi vestra præcepta. Hoc
 autem est, quod capere non possumus,
 quod vos, qui pietate super alios excel-
 lere ambitis, vitam ducatis a ritibus Gen-
 tilium nihil abhorrentem; non enim ob-
 servatis Festa, nec Sabbata, nec circum-
 cisionem, & spem vestram transfertis in
 hominem crucifixum; mercedem a Deo
 speratis, cuius mandata calcatis. Non
 legisti unquam in Lege? qui non fuerit Gen. 17. 14.
 circumcisus die octava, peribit de popu-
 lo suo.

Ad hæc Justinus: *Nec erit, nec un-
 quam fuit aliis Deus, quam qui creavit
 universum. Non credimus nos habere a-
 lium Deum, quam vestrum, illum ipsum,
 qui Patres vestros de Ægypto eduxit. In
 hunc*

Sæculum II, bunc Deum speramus, sicut vos, Deum A.
A. C. 156. brabam, Isaac, & Jacob; at non per Moy-
sen, aut per Legem speramus, sic enim es-
semus Judæi, sicut vos. Ex Scriptura
didici, dandam esse Legem ultimam, &
fœdus divinæ Auctoritatis, omnibus ad
Dei hæreditatem aspirantibus servandum.
Lex illa, in monte Horeb data, invetera-
vit, eratque vobis solis lata, hæc autem
nova omnibus hominibus lata est. Chri-
stus datus est nobis in Legem æternam,
postquam non datur alia. Tunc citat I-
saïæ, & Jeremiæ testimonia; Deum mis-
surum esse Legem, qua omnes Gentes
illuminarentur, & initurum cum populo
suo novum fœdus, distinctum ab illo,
quod cum Patribus eorum in exitu ex
Ægypto pepigerat. Cum igitur testes si-
mus, subjungit, quod homines in hoc tem-
pore idolis, & vitiis renuntient, ut ad
Deum accedant; quod in confessione pie-
tatis, & veritatis mortem sustineant;
hinc omnes ex operibus judicent, datam
esse nostris diebus Legem novam, funda-
tum novum fœdus, & exspectationem eo-
rum, qui ex omnibus Gentibus bona, &
salutem a Deo sibi obventuram sperabant,
esse adimpletam. Ulterius monstrat; ve-
rum Israelem, esse Spiritualem, circum-
cisionem, Sabbati, & azymorum obser-
vantiam, omnia spiritualiter esse intelli-
genda de morum correctione; veram-
que

que purificationem esse illam, qua anima purgatur per IESU Christi sanguinem. Sæculum II.
A. C. 166.
Desuper celeberrimum Isaiae textum refert, ubi de Salvatoris passione, & Redemptione nostra sole meridiano clarius vaticinatus est.

Déinde probat; circumcisionem non esse necessariam, ab exemplo Sanctorum non circumcisorum Abel, Enoch, Noe, Melchisedech; & exinde deducit, circumcisionem non esse opus iustitiae, sed tantum signum, quo Judæi ab aliis populis fuissent distincti. Primum post Idolatriam aurei vituli Deum sacrificia præcepisse Judæis, ut ab adoratione Idolorum averterentur, abstinentiam autem a certis carnibus, ut etiam edentes, & bibentes Legem suam ante oculos habarent. A Prophetis expresse declarari; *Ezech. 20. 25.* hæc præcepta cæremonialia non fuisse *Amos 5. 18.* Judæis data, tanquam seipsis bona, nec *25.* Deum ipsorum sacrificiis indiguisse. *Psal. 49.*

Tryphoni dein interroganti, an illi, qui secundum Legem Moysis vixerunt, quales sunt Job, Enoch, & Noe in resurrectione mortuorum salvandi sint? respondet Justinus affirmando, quia Lex Moysis præter ea, quæ speciatim propter duritiem populi mandantur, etiam illa præcepta, quæ sunt naturaliter bona, universalia, & æterna continet. At Tryphon: *Num autem, qui bodiedum præcepta*

p. 236.

p. 237.

Ezech. 20. 25.

Amos 5. 18.

25.

Psal. 49.

p. 263.

Sæculum II.
A. C. 166.

cepta legalia servarent, & JEsum Christum agnoscerent, salvarentur? Prius quærendum nobis est, inquit Justinus; num hodieum possibile sit omnia legalia servare; Tryphone autem fatente Pascha immolari, aut alia sacrificia non posse; Ergo fatere, subjicit Justinus: scilicet aliqua esse impossibilia, & agnosce hominem observando præcepta æterna salvare posse. At Tr phon: Sabbatum, circumcisio, purificationes observari possunt; si quis ergo in vestrum Christum credens, etiam hæc servare velit, quamvis non putaret necessaria, quæro, an salvatur? Meo quidem judicio, salvabitur, inquit S. Justinus, dummodo non Gentiles ad JEsum Christum conversos ad eadem observanda cogat, sicut tu initio contebas. Cur autem addidisti, ait Tryphon: tuo quidem judicio, nisi quod alii alter sentiant? Tum Justinus: Aliqui putant cum talibus Christianis legalia servantibus non esse communicandum, ego vero alterius sum opinionis; si enim ea, quæ possunt, de Lege Moysis ad duritiem cordis eorum præcepta ex fragilitate servare velint, simulque in JEsum Christum credant, etiam præcepta æterna observent, cum aliis Christianis comunicare non recusent, & ad eadem observanda non obligent, tanquam fratres, & viscera nostra recipiendi sunt; at si Fideles

deles ex Gentibus conversos ad observan- Sæculum II.
dam Legem Moysis velint compellere, & A. C. 166.
ni faciant, nolint cum ipsis comunicare,
tales non recipio. Credo quidem eos, qui-
bus Legem servare unacum confessione f'E-
su Christi persuaderi posset, salvandos;
eos vero, qui postquam Christum agnove-
runt, & confessi sunt, ad observantiam
legalium ex quacunque de causa transis-
sent, & deinde ipsum esse Christum negas-
sent, nisi ante mortem pænitentiam ege-
rint, non salvandos credo; eos quoque, qui
de genere Abraham sunt, & secundum
Legem vivunt, nisi ante mortem cre-
dant in Christum, non esse salvandos
certum est, illos vero omnium minime,
qui in Synagogis suis Christo anathema
dicunt.

Ita Judæis exprobrat, quod publice
in Christianos maledicta pronuntiarent,
& adjungit: Per æquitatem Principum,
qui hodie verum potiuntur, vobis non li-
cet, Christianos manibus vestris jugula-
re; at quoties impune licuit, fecistis.
Postquam Justum crucifixisti, & vidi-
stis, quod juxta Prophetarum vaticinia
in cælum ascenderit, quosdam ex vobis
delectos Jerosolyma emisistis, qui, Sectam
impiam, cuius Auctor esset f'esus Gali-
læus, apparuisse in omnem terram spar-
gerent, & horrenda crimina, quorum nos
hodie, qui nos non moverunt, reos pu-
tant,

p. 234.

p. 335.

Sæculum II. tant, in Christianos cominiscerentur.
 A. C. 166. Etiam nostro sæculo sicut tunc Judæi in
 suis orationibus publicis, & privatis in
 Buxtorff. JEsum Christum, & Christianos impre-
 Synag. c. 5. cationes evomunt.
 & II.

§. LIV.

Doctrinæ Christianæ argumenta.

Tum S. Justinus Doctrinæ Christianæ
 veritatem probat duplēm Messiæ
 adventum distinguens: *In primo adven-*
tu, ait: apparuit mortalis, sine gloria, &
ornatu, & putabatur esse opifex, ara-
tra, & juga fabricans. Has operis spe-
 cies ponit S. Justinus, quod ex recenti
 traditione didicisse poterat. *In secundo*
adventu Messias apparebit glriosus, nu-
bibus insidens juxta Prophetiam Danielis.
 Hæc iterum probat ex Psalmo centesimo
 nono, qui de Ezechia intelligi non po-
 test, sicut Judæi volebant, cum nunquam
 Sacerdos fuerit; & ex Psalmo septuage-
 simo primo, qui Salomonis non convenit,
 qui non regnavit usque ad extremum
 terræ, & in Idololatriam lapsus est,
 quod crimen nequidem in Gentiles per
 JEsum Christum conversos cadit. Pro-
 bat, Christum non esse pürum hominem,
 qualem Judæi exspectabant, sed cum an-
 te omnia Sæcula esset Deus, in tempore
 Ps. 23. 45. 98. factum fuisse hominem. Christi divini-
 tatem,

p. 316.

Dan. 7.

p. 267.

Ps. 23.

45.

98.